Dosarul nr. 4r-2037/25 / 4-25021472-02-4r-18062025/

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Judecător: Aurelia Cazacliu

D E C I Z I E

în numele Legii

17 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:

Președintele completului de judecată Ion Bulhac

Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de Rusu Eugeniu, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 mai 2025, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Rusu Eugeniu, în temeiul art. 236 alin. (1) din Codul contravențional,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

în procedura instanței de fond din 21.02.2025 – 14.05.2025;

în procedura instanței de recurs din 18.06.2025 – 17.11.2025.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

C O N S T A T Ă:

1. Prin procesul-verbal cu privire la contravenţie din 25 ianuarie 2025, încheiat de către Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, Rusu Eugeniu a fost sancţionat în baza art. 236 alin. (1) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 12 unităţi convenţionale, echivalentul a 600 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, fiind reţinut în sarcina acestuia faptul că, la data de 21 februarie 2024, ora 15:05, conducând automobilul de model „Volvo S80” cu n/î *****, în mun. Chişinău, bd. Dacia, a depăşit limita de viteză admisibilă de 50 km/h, deplasându-se cu viteza de 66 km/h.

2. La 07 februarie 2025, Rusu Eugeniu a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie întocmit în baza art. 236 alin. (1) Cod contravenţional.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 mai 2025, s-a respins contestaţia depusă de Rusu Eugeniu împotriva procesului- verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator din 25.01.2025 în baza art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, ca neîntemeiată.

4. La data de 09 iunie 2025, Rusu Eugeniu a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 mai 2025, solicitând casarea hotărârii respective și pronunțarea unei noi soluții de admitere a contestației depuse.

5. În motivarea recursului, indică recurentul, că potrivit procesului-verbal contestat, fapta ar fi fost săvârșită la 21 februarie 2024, iar la acel moment termenul general de prescripție prevăzut de art. 30 alin. (2) Cod contravențional era de un an, ceea ce înseamnă că răspunderea contravențională era stinsă la 20 februarie 2025. Procesul-verbal a fost contestat, nefiind executoriu, iar în cauză nu există elemente de suspendare sau întrerupere a curgerii prescripției. Recurentul subliniază că modificările ulterioare ale Codului contravențional prin Legea nr. 136/2024, care au majorat termenele de prescripție la 18 și respectiv 24 luni, nu pot fi aplicate retroactiv, legea nouă fiind mai severă și deci inaplicabilă în baza art. 3 Cod contravențional. În acest context, procesul contravențional trebuia încetat conform art. 26 lit. d) și art. 441 alin. (1) lit. f) Cod contravențional.

6. Cu toate acestea, instanța de fond nu a examinat deloc cererea privind încetarea procesului contravențional pentru prescripție, nu a făcut nicio referire la argumentele depuse în ședință și nu a motivat în niciun fel respingerea acestora. Din analiza hotărârii reiese că instanța nu a valorificat temeiurile contestației, nu a analizat legalitatea procesului-verbal și nici nu a oferit o motivare care să permită înțelegerea raționamentului său. Această omisiune afectează dreptul recurentului la apărare și la un proces echitabil, transformând participarea sa în procedură într-o formalitate lipsită de conținut, întrucât instanța nu a examinat problemele ridicate și nu a oferit un răspuns argumentat.

7. *Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal ajunge la concluzia că, recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.*

8. Conform art. 471 alin. (1)-(2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării

recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

9. Conform prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul, este nefondat.

10. Potrivit art. 448 Cod contravențional, (1) Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.

11. Potrivit prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei

12. Potrivit art. 440 Cod contravențional, (1) Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. (2) Agentul constatator este sesizat prin plîngere sau denunț ori se autosesizează cînd dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale. (3) În cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea, să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol și să emită decizia asupra cauzei.

13. Totodată, conform art. 425 Cod contravențional, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu

prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită. (5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

14. Din materialele dosarului, Colegiul Penal reține că, la data de 25 ianuarie 2025, de către agentul constatator din cadrul INSP, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie, pentru faptul că, Rusu Eugeniu, la data de 21 februarie 2024, ora 15.05, conducând automobilul de model „Volvo S80” cu n/î *****, în mun. Chişinău, bd. Dacia, a depăşit limita de viteză admisibilă de 50 km/h, deplasându-se cu viteza de 66 km/h, acţiunile făptuitorului fiind încadrate după semnele contravenţiei prevăzută la art. 236 alin. (1) Cod contravenţional.

15. Prin procesul-verbal cu privire la contravenţie din 25 ianuarie 2025, încheiat de către Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, Rusu Eugeniu a fost sancţionat în baza art. 236 alin. (1) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 12 unităţi convenţionale, echivalentul a 600 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

16. La 07 februarie 2025, Rusu Eugeniu a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie întocmit în baza art. 236 alin. (1) Cod contravenţional.

17. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 mai 2025, s-a respins contestaţia depusă de Rusu Eugeniu împotriva procesului- verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator din 25.01.2025 în baza art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, ca neîntemeiată.

18. Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constata că probele administrate au confirmat în mod cert că acesta a săvârșit contravenția prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod contravențional. Instanța a reținut că procesul-verbal întocmit de agentul constatator este legal și temeinic, întrucât conține toate elementele necesare pentru a stabili fapta, locul, ora, viteza de deplasare și banda de circulație. Instanța a apreciat că fotografia anexată procesului-verbal indică fără echivoc data și locul faptei, numărul de înmatriculare al automobilului, viteza de 66 km/h, precum și deplasarea pe banda nr. 2, date care corespund celor consemnate în actul constatator.

19. Judecătorul a constatat că agentul constatator și-a îndeplinit obligația de a dovedi starea de fapt, iar prezumția de legalitate, autenticitate și veridicitate a procesului-verbal nu a fost răsturnată de contestatar. Argumentele lui Rusu Eugeniu privind imposibilitatea

stabilirii benzii de circulație au fost considerate neîntemeiate, subiective și lipsite de valoare probantă, fiind contrazise de imaginea-foto depusă la dosar. Instanța a concluzionat că fapta imputată este dovedită, întrunește elementele constitutive ale contravenției și a fost încadrată corect de agentul constatator.

20. De asemenea, instanța reținut că sancțiunea aplicată sub formă de amenda de 12 unități convenționale și 3 puncte de penalizare, este stabilită în limitele legale și este adecvată gravității faptei. În lipsa unor nereguli privind întocmirea procesului-verbal sau aplicarea sancțiunii, precum și în lipsa unor probe contrare furnizate de contestatar, instanța a considerat contestația ca fiind neîntemeiată și a menținut procesul-verbal atacat.

21. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

22. Conform art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, depăşirea vitezei de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră se sancţionează cu amendă de la 12 la 18 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

23. Potrivit pct. 47 alin. (1) lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, în localităţi - 50 km/h, pe teritoriile adiacente instituţiilor de învăţământ, spitalelor, parcurilor, centrelor istorice ale oraşelor - 30 km/h, în zonele rezidenţiale şi teritoriile adiacente drumului - 20 km/h, iar în zonele pietonale - 5 km/h.

24. La caz, Colegiul Penal atestă, că vinovăția contravenientului Rusu Eugeniu în comiterea faptei imputate prin procesul-verbal cu privire la contravenție, este demonstrată prin probele anexate la dosar şi anume: procesul-verbal cu privire la contravenţie, imaginea-foto din care rezultă cu certitudine data, locul şi ora săvârşirii contravenţiei, marca şi numărul de înmatriculare a automobilului, viteza de deplasare, precum şi banda de deplasare nr. 2, date care corespund celor indicate în procesul-verbal cu privire la contravenţie (f.d.5).

25. Astfel, instanța de recurs reține ca fiind dovedit faptul, că prin acțiunile sale, Rusu Eugeniu a încălcat prevederile pct. 47 alin. (1) lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, care prevede că, depăşirea vitezei de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră se sancţionează cu amendă de la 12 la 18 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

26. Colegiul indică că motivele invocate în cererea de recurs au constituit obiect de studiu al instanței de fond, care a analizat și apreciat argumentele participanților la proces și a adopta o soluție întemeiată și motivată.

27. Conform analizei detaliate mai sus, procesul-verbal contestat a fost întocmit în deplină concordanță cu normele legale, iar consemnările agentului constatator privind faptele sunt susținute prin probele anexate la materialele le dosarului contravențional, fiind apreciate drept corecte și conforme realității.

28. Referitor la fapta reținută de agentul constatator, Colegiul penal constată că aceasta întrunește toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional.

29. În consecință, Colegiul penal apreciază că, judecarea cauzei contravenționale s-a realizat în conformitate cu prevederile legale ce reglementează procedura contravențională, iar hotărârea pronunțată reflectă circumstanțele constatate și norma contravențională aplicabilă, conformându-se articolului 462 din Codul contravențional. Or, în absența unor motive temeinice de recurs, hotărârea instanței de fond rămâne neafectată, iar procesul-verbal cu privire la contravenție este considerat valid și legal. Continuarea procesului în fața instanței de recurs nu ar aduce elemente noi care să determine modificarea sau anularea deciziei contestate.

30. Cu referire la argumentele formulare în recurs, cu referire la pretinsa omisiune a instanței de a examina cererea de încetare a procesului contravențional pentru prescripție, această critică este nefondată.

31. La acest capitol instanța de recurs reține că, potrivit art. 10 Cod contravențional, Constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

32. Conform art. 26 Cod contravențional, înlăturarea răspunderii contravenţionale pentru fapta ce conţine elementele constitutive ale contravenţiei are loc în cazul: (…) d) prescripţiei răspunderii contravenţionale;

33. Conform art. 30 Cod contravențional (în vigoare la comiterea faptei) (1) Prescripţia înlătură răspunderea contravenţională. (2) Termenul general de prescripţie a răspunderii contravenţionale este de un an. (...) (5) Termenul de prescripţie curge de la data săvîrşirii contravenţiei şi pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii cu privire la cauza contravenţională. (...) (10) Termenul de prescripţie a punerii în executare a sancţiunii contravenţionale este de un an, calculat din data la care decizia sau hotărîrea prin care aceasta a fost aplicată a rămas definitivă.

34. Totodată conform art. 10 Codul de executare, (1) Executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile. (...) (3) Executarea silită se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este document executoriu.

35. Documentul executoriu poate fi definit ca unicul act, în temeiul căruia este intentată și desfășurată procedura de executare silită. Prin caracterul său, documentul executoriu constituie un act de executare instantanee, directă și materială, pentru executarea căruia nu este necesară respectarea unor proceduri judiciare sau administrative prealabile, altele decât cele prevăzute de Codul de executare. Natura juridică a documentului executoriu ii stabilește un caracter nominal, ce conferă drepturi doar pentru titularul înscris în conținut și nu purtătorului. Lista actelor, care prin efectul legii, sunt apreciate ca documente executorii, este stabilită expres în articolul 11 Codul de executare

36. Conform art. 11 Codul de executare, Sînt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: (…) c) deciziile (hotărîrile) contravenţionale, inclusiv cele emise de agenţii constatatori în limitele competenţei atribuite lor prin lege, titlurile executorii emise pe cauze penale şi sentinţele pe cauzele penale, în partea încasării amenzii, precum şi în partea acţiunii civile; (…).

37. Prin urmare fiind în prezența unei contestații formulate asupra unui proces -verbal cu privire la contravenție, la caz fiind adoptată decizia de sancționare de către agentul constatator, Colegiul penal consideră eronată poziția recurentului privind intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională, reiterând prevederile art. 11 Cod de Executare.

38. Or, potrivit prevederilor art. 452 alin. (1) Cod contravențional, autoritățile competențe să soluționeze cauza contravențională sunt: a) instanța de judecată; b) procurorul; c) comisia administrativă; d) agentul constatator (organele de specialitate specificate la art. 400-423/12). Fiind generalizate prevederile art. 447^1 din Codul contravențional, este determinabil că după examinarea cauzei contravenționale de către agentul constatator sau autoritatea competentă (persoana abilitată să examineze cauza) se emite decizie de sancționare, care potrivit art. 11 Cod de executare, reținut supra este documente executoriu.

39. Prin prisma materialului probator examinat de către instanța de fond şi a considerentelor reţinute în hotărârea contestată, Colegiul Penal constată că argumentele pe care partea recurentă le reiterează în recurs, sunt substanțial identice cu cele formulate iniţial în contestaţia depusă în prima instanţă, care deja au fost analizate detaliat în motivarea primei instanţe.

40. Conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, cauza *Jahn şi alţii vs. Germania*), o instanţă ierarhic superioară nu este ţinută să repete în mod exhaustiv şi cu aceeaşi amplitudine toate considerentele atunci când instanţa de fond a oferit deja o motivare completă şi pertinentă la toate argumentele invocate.

41. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă și amplă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul.

42. În conformitate cu prevederile art. 473, 474 din Codul Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat, recursul declarat de Rusu Eugeniu și menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 14 mai 2025, pronunțată în cauza contravențională intentată în privința lui Rusu Eugeniu, în temeiul art. 236 alin. (1) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc